

- 2 лж, и разграбятъ гумна-та. И ^бопыта Давидъ Господа, и рече: Да идж ли, и да поразѣхъ тѣзи Филистимцы? И рече Господъ Давиду: Иди, та поразѣ Филистимцы-тъ, и избави Кеилж. И рекохъ Давидови-тъ мѣжѣ нему: Ето, ный тукъ въ Иудеѣхъ ся боимъ; а колко поведе, ако о-тидемъ въ Кеилж противъ Филистимскы-тъ воинства? За то пакъ попыта Давидъ Господа. И отговори му Господъ, и рече: Стани, слѣзь въ Кеилж; защото ще прѣ-дамъ Филистимцы-тъ въ рѣкѣхъ-тъ ти. Тогазъ дойде Давидъ и мѣжѣ-тъ му въ Кеилж и ратова съ Филистимцы-тъ, и зѣ скотове-тъ имъ, и поразѣ ги съ голѣмо поразеніе. И избави Давидъ Кеилскы-тъ жители. (А когато Авіаеаръ Ахимелеховъ-тъ сынъ ^бпобѣдѣхъ при Давида въ Кеилж, той бѣше слѣзълъ съ ефодъ въ рѣкѣхъ-тъ си).
- 7 И извѣсти ся Саулу че дойде Давидъ въ Кеилж. И рече Саулъ: Богъ го прѣдаде въ рѣкѣхъ-тъ ми: защото влѣзе и ся затвори въ градъ, който има врата и верей. И свыка Саулъ всечкы-тъ людѣ на брань, да слѣзжтъ въ Кеилж, да обса-дятъ Давида и неговы-тъ мѣжѣ. И Давидъ ся научи че Саулъ кроеше зло противъ него: и ^брече на Авіаеара священника: Донеси тукъ ефодъ-тъ. И рече Давидъ: Господи Боже Израилевъ, рабъ-тъ ти чу наздраво че Саулъ иска да дойде въ Кеилж, ^бда съешие градъ-тъ заради мене.
- 11 Ще мя прѣдаджтъ ли Кеилскы-тъ мѣжѣ въ рѣкѣхъ-тъ му? ще слѣзе ли Саулъ както чу рабъ-тъ ти? Господи Боже Израилевъ, обяви, молихъ ся, на рабъ-тъ си.
- 12 И рече Господъ: Ще слѣзе. Рече пакъ Давидъ: Ще прѣдаджтъ ли Кеилскы-тъ мѣжѣ мене и мѣжѣ-тъ ми въ рѣкѣхъ-тъ на Саула? И рече Господъ: Ще прѣдаджтъ. Тогазъ Давидъ и мѣжѣ-тъ му, ^бдо шестстотинъ души, дигнахъ ся та излѣзохъ изъ Кеилж и отидохъ дѣто могохъ. И извѣсти ся Саулу, че ся избави Давидъ отъ Кеилж: за това ся остави да не излѣзе. А Давидъ съидж въ пустыніхъ-тъ, въ крѣпкы мѣста, и сѣдѣше на ^беднѣхъ горѣхъ въ пустыніхъ-тъ ^бЗиѣхъ. И тѣрѣше го Саулъ всякой день: но Богъ не го прѣдаде въ рѣкѣхъ-тъ му. И видѣ Давидъ че излѣзе Саулъ за да иска животь-тъ му: и Давидъ бѣше въ пустыніхъ-тъ Зиѣхъ, вѣтрѣ въ джбравжъ-тъ.
- 16 Тогазъ станж Ионаанъ, Сауловый сынъ, та отиде при Давида въ джбравжъ-тъ, и укрѣпи рѣкѣхъ-тъ му въ Бога. И рече му: Не бой ся; защото нѣма да тя намѣри

рѣка-та на бащъ ми Саула: и ты ще царувашъ надъ Израиля, а азъ ще бѣджъ второй по тебе: ^бей Саулъ баща ми знае това. И ^бнаправихъ двама-та завѣтъ прѣдъ Господа: и сѣдѣше Давидъ вѣтрѣ въ джбравжъ-тъ, а Ионаанъ си отиде въ домъ-тъ си.

- 19 А ^бЗиѣци-тъ възлѣзохъ при Саула въ Гаваѣхъ, и рекохъ: Не е ли скрѣтъ Давидъ у насъ въ крѣпкы мѣста вѣтрѣ въ джбравжъ-тъ, на хѣлмъ-тъ Ехелж, който е кѣмъ югъ отъ Іесимонъ? Сега прочее, царю, слѣзь, споредъ всечкы-то желаніе на душѣхъ-тъ си за да слѣзешъ: а ^бнаше дѣло че бѣде, да го прѣдадемъ въ рѣкѣхъ-тъ на царя. И рече Саулъ: Благословени вы отъ Господа, защото мя пожалихте. Идѣте прочее, увѣрите ся по точно, научѣте ся и виждѣте мѣсто-то му, дѣто стѣпа нога-та му, кой го е видѣлъ тамъ? защото ми казахъ че е много коваренъ. И тѣй виждѣте и научѣте ся въ кое отъ всечкы-тъ скрѣшны мѣста е скрѣтъ, и като ся извѣстите върнете ся при мене: и ще идж съ васъ: и ако е въ тѣзи земѣхъ, непрѣмѣнно ще го издирихъ между всечкы-тъ тысящи Іудины. И станѣхъ, та отидохъ въ Зиѣхъ прѣди Саула. А Давидъ и мѣжѣ-тъ му бѣхъ въ пустыніхъ-тъ ^бМаонъ, на поле-то кѣмъ югъ отъ Іесимонъ.

- 25 И тѣй отиде Саулъ и мѣжѣ-тъ му да го тѣрѣятъ. И извѣсти ся това Давиду: заради това слѣзе въ камыкъ-тъ, и сѣдѣше въ пустыніхъ-тъ Маонъ. И като чу Саулъ, затече ся слѣдъ Давида въ пустыніхъ-тъ Маонъ. И Саулъ ходѣше отъ еднѣхъ-тъ странж на горѣхъ-тъ, а Давидъ и мѣжѣ-тъ му отъ другѣхъ-тъ странж на горѣхъ-тъ: и ^бпобѣрза Давидъ да побѣгне отъ лице-то на Саула: но Саулъ и мѣжѣ-тъ му ^бзаобыколивъ Давида и него-вы-тъ мѣжѣ, да ги хванѣтъ. И ^бдойде вѣсителъ при Саула, та рече: Побѣрзай та ела, защото Филистимцы-тъ нападнахъ на земѣхъ-тъ. За това ся вѣрнж Саулъ да не гони Давида, та отиде противъ Филистимцы-тъ: за това нарекохъ онова мѣсто ^бСела-аммалекоѣхъ.

ГЛАВА 24.

- 1 Слѣдъ това Давидъ възлѣзе отъ тамъ та съидж въ крѣпкы-тъ мѣста на ^бЕнъ-гадди. И ^бкато ся вѣрнж Саулъ отъ да гони Филистимцы-тъ, извѣстѣхъ му, и рекохъ: Ето, Давидъ е въ пустыніхъ-тъ ^бЕнъ-гадди. Тогазъ зѣ Саулъ три тысящи

б Ст. 4, 6, 9. Гл. 30; 8.

2 Цар. 5; 19, 23.

б Ст. 22; 20.

б Числ. 27; 21. Гл. 30; 7.

б Гл. 22; 19.

б Гл. 22; 2. 25; 13.

ж Псал. 11; 1.

б Ис. Нав. 15; 55.

б Псал. 54; 3, 4.

б Гл. 24; 20.

б Гл. 15; 3. 20; 16, 42. 2 Цар.

21; 7.

б Видѣ Гл. 26; 1. Псал. 54;

надпись-тъ.

б Псал. 54; 3.

б Ис. Нав. 15; 55. Гл. 25; 2.

б Псал. 31; 22.

б Псал. 17; 9.

р Видѣ 4 Цар. 19; 9.

б Камыкъ на дѣлѣнія.

—

а 2 Лѣт. 20; 2.

б Гл. 23; 28.